

Dosar Nr. .../.../...
.../...

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA I PENALĂ

Încheiere

Ședința publică din data de 15.12.2021

Curtea constituită din:

Președinte: ...-... ..

Judecător:

Grefier: ...-... ..

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București a fost reprezentat prin **procuror**

Pe rol se află soluționarea **apelului** declarat de Parchetul de pe lângă Judecătoria ... împotriva sentinței penale nr. ... din data de ... pronunțată de Judecătoria ...

La apelul nominal, făcut în ședința publică, a lipsit intimatul-inculpat

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Din oficiu, **Curtea** aduce la cunoștință faptul că a fost repusă cauza pe rol pentru a pune în discuție necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept dacă Decretele Președintelui României, prin care s-a decretat starea de urgență, constituie cauze de suspendare a cursului prescripției în condițiile art.156 Cod penal.

Reprezentantul Ministerului Public solicită admiterea și sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile. Opinează că Decretele Președintelui României constituie cauze de suspendare a cursului prescripției, în condițiile art. 156 Cod penal. Consideră că ar trebui ca instanța să dispună suspendarea cauzei.

Curtea rămâne în pronunțare asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile puse în discuție, din oficiu.

C U R T E A,

Analizând actele și lucrările dosarului,

I. Constată **admisibilitatea sesizării** Înaltei Curți de Casație și Justiție, potrivit dispozițiilor art.475 din Codul de procedură penală, motivat de faptul că:

1. Curtea de apel este investită cu judecarea cauzei în **apel**, fiind astfel îndeplinită condiția prevăzută la art. 475 din Codul de procedură penală referitoare la soluționarea cauzei în ultimă instanță.

2. În speță, a fost identificată, din oficiu, o chestiune de drept **de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei**, având în vedere că în funcție de lămurirea ei se poate pronunța o soluție de încetare a procesului penal și anume, dacă Decretul Președintelui nr. 195/2020 din 16.03.2020, publicat în Monitorul Oficial nr. 212 la 16.03.2020 aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 3/2020 din 19.03.2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 224 din 19 martie 2020 și Decretul Președintelui nr. 240/2020 din 14.04.2020, publicat în Monitorul Oficial nr. 311 la 14.04.2020 aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/2020 din 16.04.2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 320 la 16.04.2020 constituie cauze de suspendare a prescripției răspunderii penale în condițiile art. 156 Cod penal.

a). În primul rând, în cazul în care Decretele Președintelui României, astfel cum au fost aprobate de Parlamentul României intră în noțiunea de **dispoziție legală**, ca și cauză de suspendare a prescripției răspunderii penale, atunci, față de data săvârșirii infracțiunii 31.10.2015, termenul de prescripție a răspunderii penale de 6 ani pentru infracțiunea de încăierare prev. de art. 198 alin. 1 Cod penal (calculat conform art. 154 alin. 1 lit. e Cod penal), care ar fi trebuit să se împlinească la 30.10.2021, s-ar prelungi cu două luni, iar în caz contrar, răspunderea penală ar fi prescrisă.

Se au în vedere **art. 41 și art. 62** din Măsurile de urgență cu aplicabilitate directă, Anexe la Decretul Președintelui nr. 195/2020 din 16.03.2020 și respectiv la Decretul Președintelui nr. 240/2020 din 14.03.2020, conform cărora, prescripțiile și termenele de decădere de orice fel nu încep să curgă, iar, dacă au început să curgă, se suspendă pe toată durata stării de urgență instituite potrivit prezentului decret, dispozițiile art. 2.532 pct. 9 teza a II-a din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil sau alte dispoziții legale contrare nefiind aplicabile dar și art. 43 alin. 2 și 64 alin. 5 din aceleași Măsuri la aceleași decrete, conform cărora, procesele penale aflate în curs pe rolul instanțelor de judecată, inclusiv cele aflate în procedură în camera preliminară, **se suspendă de drept** pe durata stării de urgență, cu **excepția** celor de la alin. (1) lit. c) apreciate ca atare de judecător sau instanța de judecată, precum și a următoarelor cauze: cele privind infracțiunile **flagrante**, cele în care au fost dispuse măsuri preventive, cele referitoare la contestații împotriva măsurilor asigurătorii, cele privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cele ce cuprind măsuri de protecție a victimelor și a martorilor, cele privind aplicarea provizorie a măsurilor de siguranță cu caracter medical, cele privind infracțiuni contra securității naționale, cele privind acte de terorism sau de spălare a banilor.

b). În al doilea rând, în cazul în care, se răspunde afirmativ la această întrebare, având în vedere natura prezentei infracțiuni, care se pare că a fost descoperită imediat după săvârșirea ei, putând fi calificată ca fiind o **infracțiune flagrantă**, în sensul art. 293 Cod procedură penală, se pune întrebarea dacă aceste decrete se aplică și infracțiunilor flagrante săvârșite înainte de decretarea stării de urgență, aflate pe rolul instanțelor de judecată la data publicării în Monitorul Oficial al decretelor Președintelui României, având în vedere că nu există o procedură specială de judecată pentru infracțiunile flagrante, astfel cum era prevăzut în vechiul Cod de procedură penală.

În această chestiune, **practica Curții de Apel Secția I Penală** a fost neunitară, unele completuri considerând că, cauzele privind infracțiunile flagrante săvârșite înainte de decretarea stării de urgență sunt suspendate de drept și nu au judecat în aceea perioadă, altele, dimpotrivă, au judecat în aceea perioadă astfel de infracțiuni.

De asemenea, au fost completuri apel care au apreciat, în calea de atac a apelului că, în cele două luni în care a fost decretată starea de urgență, termenul de prescripție a răspunderii penale nu a fost suspendat pentru infracțiunile flagrante săvârșite înainte de decretarea stării de urgență și au constatat intervenită prescripția răspunderii penale, cu consecința încetării procesului penal. **(dosar nr.13414/4/2018 în care s-a pronunțat decizia penală nr. 1220/12.11.2020 de Curtea de Apel București Secția I Penală și decizia penală nr. 382 /RC/05.10.2021 de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosar nr. 13414/4/2018 prin care s-a respins în majoritate, ca nefondat, recursul în casație formulat de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București).**

c). În al treilea rând, având în vedere restricțiile și limitările dispuse prin Decretul Președintelui nr. 195/2020 din 16.03.2020 și prin Decretul Președintelui nr. 240/2020 din 14.03.2020, se poate interpreta că starea de urgență a reprezentat o **împrejurare de neprevăzut sau de neînălăturat, ca și condiție a suspendării prescripției răspunderii**

penale. (dosar nr. 1254/330/2018, decizia penală nr. 1092/27.10.2021 pronunțată de Curtea de Apel București, Secția I Penală).

3. Chestiunea de drept enunțată este **nouă** deoarece asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat nici printr-un recurs în interesul legii, nici printr-o hotărâre prealabilă, potrivit art. 474 și, respectiv, art. 477 din Codul de procedură penală.

4. Chestiunea de drept enunțată **nu face obiectul unui recurs în interesul legii** în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate astăzi, 15.12.2021.

II. Expunerea succintă a cauzei

Prin sentința penală nr. ... din data de ..., Judecătoria ... în baza art. 198 al. 1 C.pen. cu aplicarea art. 61 alin.1, 4 lit. c C.p. l-a condamnat pe inculpatul, fiul lui ... și ...-..., născut la data de ..., în orașul ..., jud. ..., domiciliat în sat ..., oraș ..., str. ..., nr. ..., jud. ..., CNP ..., la pedeapsa de 300 zile-amendă pentru săvârșirea infracțiunii de încăierare.

În baza art. 61 alin. 2 C.pen. a stabilit cuantumul sumei corespunzătoare unei zile amendă la suma de 10 lei, inculpatul urmând să plătească statului suma totală de 3.000 lei.

A atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 63 C.pen., privind înlocuirea pedepsei amenzii cu pedeapsa închisorii în cazul neexecutării cu rea-credință a pedepsei amenzii, în tot sau în parte.

Onorariul avocatului din oficiu în cuantum de 868 lei s-a avansat din fondurile Ministerului Justiției.

În temeiul art. 274 al. 1 C.proc.pen. l-a obligat pe inculpatul la plata sumei de 1500 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond analizând actele și lucrările dosarului a reținut în ceea ce privește urmărirea penală, că prin ordonanța organelor de cercetare penală din data de 04.11.2015 s-a dispus, în dosarul penal nr. ..., începerea urmăririi penale în cauză cu privire la infracțiunea de lovire sau alte violențe, prev. și ped. de art. 193 alin. 1 C. pen.

Prin ordonanța organelor de cercetare penală din data de 15.01.2016 s-a dispus, în dosarul penal nr. ..., începerea urmăririi penale în cauză cu privire la infracțiunea de lovire sau alte violențe, prev. și ped. de art. 193 alin. 1 C. pen.

La data de 24.03.2016, prin ordonanța Parchetului de pe lângă Judecătoria ... s-a dispus reunirea dosarelor penale cu nr. ... și ..., în final cercetările fiind continuate sub nr. unic

Prin ordonanța organelor de cercetare penală din data de 03.06.2016 s-a dispus extinderea urmăririi penale în cauză sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de încăierare, prev. de art. 198 alin. 1 și 2 C.pen, violare de domiciliu, prev. și ped. de art. 224 alin. 2 C. pen. și distrugere, prev. și ped. de art. 253 alin. 1 C. pen. precum și schimbarea încadrării juridice din infracțiunea de lovire sau alte violențe, prev. și ped. de art. 193 alin. 1 C. pen. în infracțiunile de încăierare, prev. de art. 198 alin. 1 și 2 C.pen, violare de domiciliu, prev. și ped. de art. 224 alin. 1 și 2 C. pen. și distrugere, prev. și ped. de art. 253 alin. 1 C. pen.

Prin ordonanța procurorului din data de 14.06.2016 s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de numiții:

- care a dobândit calitatea de suspect pentru săvârșirea infracțiunii de încăierare, prev. de art. 198 alin. 1 și 2 C.pen.

- care a dobândit calitatea de suspect pentru săvârșirea infracțiunii de încăierare, prev. de art. 198 alin. 1 și 2 C.pen.

- care a dobândit calitatea de suspect pentru săvârșirea infracțiunii de încăierare, prev. de art. 198 alin. 1 și 2 C.pen.

- care a dobândit calitatea de suspect pentru săvârșirea infracțiunii de încăierare, prev. de art. 198 alin. 1 și 2 C.pen. și violare de domiciliu, prev. de art. 224 alin. 2 C. pen., cu aplic. art. 38 alin. 1 C. pen. și art. 41 alin. 1 și 3 C. pen.

- care a dobândit calitatea de suspect pentru săvârșirea infracțiunii de încăierare, prev. de art. 198 alin. 1 și 2 C.pen. și violare de domiciliu, prev. de art. 224 alin. 2 C. pen., cu aplic. art. 38 alin. 1 C. pen. și art. 41 alin. 1 C. pen.

- care a dobândit calitatea de suspect pentru săvârșirea infracțiunii de încăierare, prev. de art. 198 alin. 1 și 2 C.pen., violare de domiciliu, prev. de art. 224 alin. 2 C. pen. și distrugere, prev. și ped. de art. 253 alin. 1 C. pen., toate cu aplic. art. 38 alin. 1 C. pen.

Prin ordonanța din data de 19.04.2017 s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de numiții:

- care a dobândit calitatea de inculpat pentru săvârșirea infracțiunii de încăierare, prev. de art. 198 alin. 1 și 2 C.pen.

- care a dobândit calitatea de inculpat pentru săvârșirea infracțiunii de încăierare, prev. de art. 198 alin. 1 și 2 C.pen.

- care a dobândit calitatea de inculpat pentru săvârșirea infracțiunii de încăierare, prev. de art. 198 alin. 1 și 2 C.pen.

- care a dobândit calitatea de inculpat pentru săvârșirea infracțiunii de încăierare, prev. de art. 198 alin. 1 și 2 C.pen. și violare de domiciliu, prev. de art. 224 alin. 2 C. pen., cu aplic. art. 38 alin. 1 C. pen. și art. 41 alin. 1 și 3 C. pen.

- care a dobândit calitatea de inculpat pentru săvârșirea infracțiunii de încăierare, prev. de art. 198 alin. 1 și 2 C.pen. și violare de domiciliu, prev. de art. 224 alin. 2 C. pen., cu aplic. art. 38 alin. 1 C. pen. și art. 41 alin. 1 C. pen.

- care a dobândit calitatea de inculpat pentru săvârșirea infracțiunii de încăierare, prev. de art. 198 alin. 1 și 2 C.pen., violare de domiciliu, prev. de art. 224 alin. 2 C. pen. și distrugere, prev. și ped. de art. 253 alin. 1 C. pen., toate cu aplic. art. 38 alin. 1 C. pen.

Prin ordonanța organelor de cercetare penală din data de 07.05.2018 s-a dispus schimbarea încadrării juridice din infracțiunile de încăierare, prev. de art. 198 alin. 1 și 2 C.pen, violare de domiciliu, prev. și ped. de art. 224 alin. 1 și 2 C. pen. și distrugere, prev. și ped. de art. 253 alin. 1 C. pen. și lovire sau alte violențe, prev. și ped. de art. 193 alin. 1 C. pen., în infracțiunile de încăierare, prev. de art. 198 alin. 1 C.pen, violare de domiciliu, prev. și ped. de art. 224 alin. 1 și 2 C. pen. și distrugere, prev. și ped. de art. 253 alin. 1 C. pen.

Prin ordonanța organelor de cercetare penală din data de 22.06.2018 s-a dispus schimbarea încadrării juridice a faptelor reținute în sarcina inculpatului, din infracțiunile de încăierare, prev. de art. 198 alin. 1 C.pen. și violare de domiciliu, prev. de art. 224 alin. 1 și 2 C. pen., cu aplic. art. 38 alin. 1 C. pen. și art. 41 alin. 1 și 3 C. pen., în infracțiunile de încăierare, prev. de art. 198 alin. 1 C.pen. și violare de domiciliu, prev. de art. 224 alin. 1 și 2 C. pen., ambele cu aplic. art. 38 alin. 1 C. pen.

La data de 31.10.2015, în jurul orei 22:00, în timp ce se aflau în satul ... , str. ... , nr., jud. ... , inculpații, și, pe de o parte și inculpații, și, pe de altă parte, s-au angajat într-o încăierare, lovindu-se și provocându-și reciproc suferințe fizice și leziuni traumatice.

Astfel, la data de 31.10.2015, în jurul orelor 22:12 (astfel cum rezultă din procesul-verbal din aceeași dată, atașat la fila 40), organele de poliție din cadrul I.P.J. ... – Poliția Orașului ... au fost sesizate prin apel 112 cu privire la faptul că în satul ... , pe str. ... , nr., jud. ... are loc o altercație fizică între mai multe persoane. Deplasându-se la fața locului, lucrătorii de poliție i-au identificat pe numitul, care prezenta leziuni vizibile la nivelul capului și, ambii aflați într-o stare avansată de ebrietate.

La data de 15.01.2016 a fost înregistrată plângerea numitului, care a reclamat faptul că în luna octombrie 2015 a petrecut împreună cu un amic de-al său, pe nume ..., și cu alte trei persoane la imobilul acestora din urmă, situat pe str. ... , nr. ..., jud. Întrucât cei patru s-au luat la bătaie, a fost nevoit să intervină pentru a-i despărți, după care au plecat de la locul incidentului. Ulterior, a aflat că numitul ... s-a întors la locul faptei împreună cu o altă persoană, pe nume ..., pentru a-i bate pe cei trei moldoveni, motiv pentru care a mers la adresa sus-menționată și a încercat să îi despartă pe aceștia, fiind lovit cu o cazma la nivelul capului de către una dintre cele trei persoane.

La data de 25.01.2016 a formulat plângere numitul, prin care a arătat că la data de 31.10.2015, în jurul orelor 22:00, a fost lovit cu un obiect contondent la nivelul capului de către și, care au pătruns fără voia sa în curtea locuinței și au refuzat să mai plece. În cursul aceleiași seri, numitul i-a distrus oglinda laterală dreapta de la autoturismul personal, marca BMW, cu nr. de înmatriculare ...

Fiind audiat în faza de urmărire penală, martorul a arătat că la data de 31.10.2015 se afla la locuința inculpatului, finul acestuia, din orașul ..., sat ... , str. ... , nr. ..., jud. ... , împreună cu numiții și, pentru a-l ajuta pe cel dintâi la executarea unor lucrări la casă. În curtea imobilului au venit două persoane de sex masculin, cu care au stat la masă. La puțin timp, martorul a observat că inculpatul se împingea cu una dintre cele două persoane, motiv pentru care inculpatul a intervenit și le-a scos pe cele două persoane din curtea casei.

După aproximativ 30 de minute, cei doi au revenit, fiind însoțiți, posibil, și de alte două persoane. Martorul nu a putut preciza exact numărul persoanelor și identitatea acestora întrucât se afla sub influența băuturilor alcoolice. Indivizii erau recalcitranți și aveau asupra lor bâte și alte obiecte contondente iar unii dintre aceștia au intrat în curtea imobilului unde s-a produs o altercație fizică cu inculpații și Încăierarea dintre cele două grupuri a continuat și pe trotuarul din fața imobilului, probabil atunci una dintre persoanele implicate distrugând oglinda de la autoturismul marca BMW, de culoare roșie.

A mai arătat martorul că l-a observat pe inculpatul, care fusese implicat în altercație, când a revenit în curtea casei cu urme de sânge la nivelul capului.

Cu ocazia reaudierii sale, martorul a declarat că îl recunoaște pe inculpatul ca fiind una dintre cele două persoane care au fost inițial în curtea finului său și care a revenit după aproximativ 30 de minute, însoțit de cealaltă persoană și posibil de alți doi indivizi.

Martorul a reiterat că la data evenimentului a avut loc o altercație fizică între mai multe persoane, divizate în două grupuri dintre care unul format din inculpatul și alte două sau trei persoane iar celălalt compus din inculpații și Aceștia și-au adresat injurii, jigniri și s-au lovit reciproc cu diferite obiecte de grădinarit, atât în curtea casei cât și în fața trotuarului din fața porții de acces.

Martorul a precizat că nu a văzut cine a lovit oglinda autoturismului, arătând că a constatat distrugerea acesteia numai după consumarea faptelor.

Fiind audiat în faza de urmărire penală, inculpatul a arătat că la data de 31.10.2015, după orele 17:00, împreună cu inculpații și au petrecut la locuința acestuia din orașul ..., str. ... , nr., jud. În jurul orelor 21:00, la locuința sa a venit și o persoană pe nume "... " (inculpatul), fiind urmată de către o altă persoană, pe nume "... " (inculpatul). Cei cinci inculpați au consumat împreună băuturi alcoolice. La scurt timp, între, pe de o parte și și pe de cealaltă parte, s-a iscat o altercație fizică, pe fondul unor neînțelegeri, după care cei doi inculpați au părăsit imobilul acestuia din urmă. În jurul orelor 22:00, cei doi inculpați, respectiv și, însoțiți și de o a treia persoană, cu privire la care a precizat că se numește (inculpatul), au revenit la imobilul din orașul ..., str. ... , nr., jud. ... , fiind înarmați cu obiecte contondente, au pătruns în curtea locuinței și s-au încăierat cu inculpații și Inculpatul nu a

putut indica persoana care l-a lovit pe inculpatul la nivelul capului. De asemenea, inculpatul a arătat că nu are cunoștință despre persoana care i-a aplicat o lovitură în cap, întrucât se afla sub influența băuturilor alcoolice.

A mai precizat inculpatul că este cel care, folosindu-se de o lopată, a distrus oglinda retrovizoare dreapta a autovehiculului marca BMW, cu nr. de înmatriculare ..., care se afla parcat în fața casei.

Fiind audiat în faza de urmărire penală, inculpatul a declarat aspecte de fapt asemănătoare cu cele descrise mai sus, precizând că la data de 31.10.2015, în jurul orelor 21:00, la locuința din orașul ..., str. ... , nr., jud. ... , unde se afla împreună cu inculpații, și martorul, s-a prezentat inculpatul care l-a invitat și pe inculpatul Cei cinci inculpați au consumat împreună băuturi alcoolice. La scurt timp, între și s-a iscat o altercație fizică, pe fondul unor neînțelegeri, motiv pentru care cei doi inculpați au fost invitați să părăsească curtea imobilului. După aproximativ 15-20 de minute, inculpații și au revenit la imobilul sus-menționat, fiind înarmați cu obiecte contondente, au pătruns în curtea locuinței și s-au încăierat cu inculpații și

Inculpatul a declarat că nu are cunoștință despre identitatea persoanei care l-a lovit pe în zona capului și că inculpatul i-a distrus oglinda retrovizoare dreapta a autovehiculului marca BMW, de culoare roșie. De asemenea, inculpatul nu a putut preciza persoana care l-a lovit pe în zona capului întrucât s-au lovit toți reciproc.

Cu privire la inculpatul, a arătat că nu își amintește dacă acesta a fost implicat în încăierare întrucât nu l-a văzut și nu îl poate recunoaște dar că a auzit de la că și acesta ar fi fost implicat.

Fiind audiat în faza de urmărire penală inculpatul, a arătat că la data de 31.10.2015, se afla la imobilul vărului său, inculpatul, împreună cu inculpatul și martorul, unde au întreprins mai multe lucrări după care au consumat băuturi alcoolice. În jurul orelor 20:00, la locuința sus-indicată și-au făcut apariția inculpatul, însoțit de către o altă persoană pe care nu o poate recunoaște. Între inculpatul și inculpatul s-a iscat o altercație, motiv pentru cel dintâi și cealaltă persoană care îl însoțea, au fost dați afară din curte. După aproximativ 30 de minute, cei doi indivizi au revenit, înarmați cu obiecte contondente, au pătruns în curtea imobilului și s-au luat la bătaie cu inculpații și

Inculpatul a arătat că la data de 31.10.2015, în jurul orelor 22:00, s-a deplasat la imobilul din orașul ..., str. ... , nr., jud. ... , unde i-a găsit pe inculpații și, împreună cu inculpatul, zis "...". A fost invitat în curtea locuinței și au consumat băuturi alcoolice până când, din cauza unei altercații inițiate de către, au fost dați afară din incinta imobilului.

Inculpatul a declarat că a plecat împreună cu la magazinul cunoscut sub numele "...", unde au băut o bere, iar în acest timp, l-a apelat telefonic pe inculpatul căruia i-a solicitat să îl însoțească la imobilul sus arătat pentru a-i bate pe moldoveni.

... .. a negat implicarea sa în altercația fizică produsă la locuința inculpatului, declarând că s-a deplasat doar ulterior la fața locului, întrucât a fost sunat de către, care i-a cerut să meargă să îl ajute întrucât "îl omoară moldovenii". Inculpatul a arătat că odată ajuns la fața locului, i-a văzut pe inculpații și când se băteau cu inculpații și, folosind diverse obiecte contondente. În continuare, inculpatul a declarat că a intervenit pentru a-i despărți însă a fost lovit de către doi dintre inculpații din grupul advers.

Inculpatul a recunoscut că la data de 31.10.2015, în jurul orelor 22:00, a fost contactat telefonic de către inculpatul care i-a cerut să îl însoțească prin fața imobilului cu nr., de pe str. ... , sat ... , întrucât a avut un conflict cu persoanele care locuiau la acea adresă. Inculpatul s-a deplasat către intersecția străzilor ... și ... , unde era așteptat de către, observându-i în drumul său pe inculpatul și alte trei persoane, în timp ce se aflau în fața imobilului sus-menționat. În continuare, inculpatul a declarat că la întoarcere și-a făcut

apariția și inculpatul, zis "...", care era înarmat cu o lopată cu care l-a lovit pe unul dintre cei trei indivizi care se aflau împreună cu inculpatul Ulterior, inculpatul l-a urmărit pe până în curtea imobilului acestuia, fiind urmat și de către inculpatul, iscându-se astfel o încăierare între grupul format din trei persoane, dintre care inculpatul l-a recunoscut pe și grupul format din inculpații și

Pe parcursul cercetării judecătorești inculpații,,, și au recunoscut săvârșirea faptelor reținute în sarcina lor astfel cum acestea au fost descrise în actul de sesizare al instanței, din declarațiile acestora date în faza de urmărire penală coroborate cu declarațiile de recunoaștere date pe parcursul cercetării judecătorești rezultând faptul că la data de 31.10.2015, în jurul orei 22:00, în timp ce se afla în satul ... , str. ... , nr. ... , jud. ... , inculpatul s-a angajat într-o încăierare, fiind de partea taberei inculpaților și, și a exercitat acte de violență împotriva inculpaților, și, ce formau tabăra adversă.

În drept, fapta inculpatului care, la data de 31.10.2015, în jurul orei 22:00, în timp ce se afla în satul ... , str. ... , nr. ... , jud. ... , s-a angajat într-o încăierare, fiind de partea taberei inculpaților și, și a exercitat acte de violență împotriva inculpaților, și, ce formau tabăra adversă, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de încăierare, prev. și ped de art. 198 alin. (1) C.pen.

Vinovăția inculpatului fiind dovedită, pe baza probelor administrate, în raport cu faptele care au făcut obiectul judecății, instanța a aplicat o pedeapsă acestuia, iar la proporționalizarea pedepsei, instanța a avut în vedere criteriile generale de individualizare prevăzute de C.pen.

La individualizarea pedepsei, instanța a luat în considerare gradul de pericol social suficient de mare al faptelor săvârșite și gradul de pericol social redus pe care îl prezintă inculpatul, acesta nefiind cunoscut cu antecedente penale.

Instanța a arătat că pedeapsa este o măsură de constrângere și un mijloc de reeducare a condamnatului, iar scopul său este prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, iar pericolul social pe care îl prezintă persoana inculpatului, care nu este cunoscut cu antecedente penale, prin raportare la data săvârșirii infracțiunii și la urmările produse, a impus aplicarea pedepsei amenzii, aceasta fiind suficientă pentru corijarea comportamentului inculpatului.

Împotriva sentinței penale nr. ... din data de ... pronunțată de Judecătoria ... a declarat **apel** Parchetul de pe lângă Judecătoria **În motivarea apelului**, Parchetul de pe lângă Judecătoria ... a arătat că acesta privește legalitatea hotărârii, pentru că se constată că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de încăierare, prev. de art. 198 alin. 1 C.pen., pedeapsa fiind închisoarea de la 3 luni la 1 an sau amenda, dar, prin hotărârea judecătorească apelată, instanța s-a raportat în mod eronat la alte limite de pedeapsă ale amenzii penale, respectiv la dispozițiile art. 61 alin.1, 4 lit. c C.pen. (180-300 zile amendă atunci când legea prevede pedeapsa amenzii alternative cu pedeapsa închisorii mai mare de 2 ani), deși ar fi trebuit să facă aplicarea dispozițiilor de la lit. b, care prevede ca limite 120-240 zile amendă atunci când legea prevede pedeapsa amenzii alternative cu pedeapsa închisorii de cel mult doi ani. Or, în prezenta cauză, limita pedepsei închisorii prevăzute de norma de incriminare este mai mica de 1 an, atrăgând aplicarea dispozițiilor art. 61 alin. 4 lit. b C.pen.

Prin urmare, pedeapsa aplicată inculpatului, amendă în quantum de 3000 lei (300 zile amendă x 10 lei), este nelegală, numărul de zile amendă fiind mai mare decât cel permis de textul de lege. A solicitat instanței admiterea apelului astfel cum a fost motivat și condamnarea inculpatului la pedeapsa amenzii orientată spre maxim pentru săvârșirea infracțiunii de încăierare, prevăzută de art. 198 alin. 1 C.pen.

III. Punctul de vedere cu privire la dezlegarea chestiunii de drept a fost exprimat astfel:

Reprezentantul Ministerului Public a solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile. A opinat că Decretele Președintelui României constituie cauze de suspendare a cursului prescripției, în condițiile art. 156 Cod penal.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată

1. Redarea normelor de drept intern și a deciziilor Curții Constituționale apreciate a fi relevante în speță.

Art. 156 Cod penal - Suspendarea cursului prescripției răspunderii penale

(1) Cursul termenului prescripției răspunderii penale este suspendat pe timpul cât o dispoziție legală sau o împrejurare de neprevăzut ori de neînălțurat împiedică punerea în mișcare a acțiunii penale sau continuarea procesului penal.

(2) Prescripția își reia cursul din ziua în care a încetat cauza de suspendare.

Articolul 41 din Măsurile de urgență cu aplicabilitate directă, Anexă la Decretul Președintelui nr. 195/2020 din 16.03.2020, prescripțiile și termenele de decădere de orice fel nu încep să curgă, iar, dacă au început să curgă, se suspendă pe toată durata stării de urgență instituite potrivit prezentului decret, dispozițiile art. 2.532 pct. 9 teza a II-a din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil sau alte dispoziții legale contrare nefiind aplicabile.

Art. 43 alin. 2 din Măsurile de urgență cu aplicabilitate directă, Anexă la Decretul Președintelui nr. 195/2020 din 16.03.2020, procesele penale aflate în curs pe rolul instanțelor de judecată, inclusiv cele aflate în procedură în camera preliminară, se suspendă de drept pe durata stării de urgență, cu excepția celor de la alin. (1) lit. c) apreciate ca atare de judecător sau instanța de judecată, precum și a următoarelor cauze: cele privind infracțiunile flagrante, cele în care au fost dispuse măsuri preventive, cele referitoare la contestații împotriva măsurilor asigurătorii, cele privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cele ce cuprind măsuri de protecție a victimelor și a martorilor, cele privind aplicarea provizorie a măsurilor de siguranță cu caracter medical, cele privind infracțiuni contra securității naționale, cele privind acte de terorism sau de spălare a banilor.

Art. 62 din Măsurile de urgență cu aplicabilitate directă, Anexă la Decretul Președintelui nr. 240/2020 din 14.04.2020, prescripțiile, uzucapiunile și termenele de decădere de orice fel, altele decât cele prevăzute la art. 63 alin. (12), nu încep să curgă, iar, dacă au început să curgă, se suspendă pe toată durata stării de urgență, dispozițiile art. 2.532 pct. 9 teza a II-a din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil sau alte dispoziții legale contrare nefiind aplicabile.

Art. 64 alin. 5 din Măsurile de urgență cu aplicabilitate directă, Anexă la Decretul Președintelui nr. 240/2020 din 14.04.2020, procesele penale aflate în curs pe rolul instanțelor de judecată, inclusiv cele aflate în procedură în camera preliminară, se suspendă de drept pe durata stării de urgență, cu excepția cauzelor în care urgența se justifică prin scopul instituirii stării de urgență la nivel național, a altor cauze urgente apreciate ca atare de către judecător sau instanța de judecată, precum și a următoarelor cauze: cele privind infracțiunile flagrante, cele în care au fost dispuse măsuri preventive, cele privind contestații la executare, cele referitoare la contestații împotriva măsurilor asigurătorii, cele privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cele ce cuprind măsuri de protecție a victimelor și a martorilor, cele privind aplicarea provizorie a măsurilor de siguranță cu caracter medical, cele privind infracțiuni contra securității naționale, cele privind acte de terorism sau de spălare a banilor. Dispozițiile art. 63 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

Decizia Curții Constituționale nr. 152 din 06.05.2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 387 din 13.05.2020.

2. Punctul de vedere al completului de judecată.

Curtea constată că în perioada 16.03.2020-14.05.2020 cauza s-a aflat pe rolul Judecătorei La termenul din 19.02.2020 instanța a fixat termen de judecată la 15.04.2020, dar a reluat judecata la 09.07.2020, termen de judecată stabilit prin rezoluția din 19.05.2020, când a menționat că se mențin **dispozițiile anterioare stării de suspendare a activității instanței.**

Curtea consideră că Decretul Președintelui nr. 195/2020 din 16.03.2020, publicat în Monitorul Oficial nr. 212 la 16.03.2020 aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 3/2020 din 19.03.2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 224 din 19 martie 2020 și Decretul Președintelui nr. 240/2020 din 14.04.2020, publicat în Monitorul Oficial nr. 311 la 14.04.2020 aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/2020 din 16.04.2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 320 la 16.04.2020 **nu se încadrează** noțiunea de **dispoziție legală**, ca și cauză de suspendare a prescripției răspunderii penale, având în vedere calificarea dată Decretelor Președintelui de Curtea Constituțională prin decizia nr. 152 din 06.05.2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 387 din 13.05.2020, aceea de **act administrativ cu caracter normativ**, cu forță juridică inferioară legii, care nu poate să deroge, să se substituie sau să adauge la lege.

De asemenea, constată că nu există o practică unitară în ceea ce privește suspendarea de drept a cauzelor privind **infracțiunile flagrante** săvârșite înainte de decretarea stării de urgență, aflate pe rolul instanțelor de judecată la data publicării în Monitorul Oficial al decretelor Președintelui României. (dosar nr.13414/4/2018 în care s-a pronunțat decizia penală nr. 1220/12.11.2020 de Curtea de Apel București Secția I Penală și decizia penală nr. 382 /RC/05.10.2021 de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosar nr. 13414/4/2018 prin care s-a respins în majoritate, ca nefondat, recursul în casație formulat de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București, în comparație cu majoritatea instanțelor care nu au judecat în perioada stării de urgență cauze privind infracțiuni flagrante săvârșite înainte de decretarea stării de urgență și care se aflau pe rolul acestor instanțe la decretarea stării de urgență).

În ceea ce privește în noțiunea de **împrejurare de neprevăzut sau de neînălăturat**, ca și cauză de suspendare a prescripției răspunderii penale, considerăm că starea de urgență decretată prin Decretul Președintelui nr. 195/2020 din 16.03.2020 și prin Decretul Președintelui nr. 240/2020 din 14.04.2020 nu intră în această noțiune, având în vedere că activitatea instanțelor, dar și al parchetelor s-a desfășurat în continuare, chiar dacă limitat, iar dreptul la circulație a existat, chiar dacă a trebuit justificat printr-o declarație, aspect care era cunoscut publicului larg, starea de urgență nefiind o cauză insurmontabilă de a participa la procesul penal.

De asemenea, astfel cum s-a arătat și în decizia Curții Constituționale nr. 152 din 06.05.2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 387 din 13.05.2020, **Parlamentul a funcționat în toată această perioadă**, dat fiind că, în conformitate cu art. 93 alin. (2) din Constituție „Dacă Parlamentul nu se află în sesiune, el se convoacă de drept în cel mult 48 de ore de la instituirea stării de asediu sau a stării de urgență și funcționează pe toată durata acestora“. Rațiunea obligării Parlamentului, prin Constituție, să funcționeze pe toată durata declarării stării de asediu sau a stării de urgență este tocmai aceea de a crea posibilitatea intervenției legislative în regim de urgență, în orice domeniu pe care situația de criză îl afectează, inclusiv și mai ales atunci când este vizată restrângerea exercițiului unor drepturi și al unor libertăți fundamentale. Continuitatea în plan legislativ a Parlamentului asigură luarea măsurilor

excepționale impuse de situația de criză, în condițiile în care restrângerea drepturilor și a libertăților nu se poate realiza decât prin lege, astfel cum rezultă din interpretarea coroborată a dispozițiilor art. 53 și ale art. 115 alin. (6) din Constituție. Astfel, norma constituțională constituie o garanție împotriva eventualelor excese sau abuzuri ale autorităților publice executive, Parlamentul, ca organ reprezentativ suprem al poporului, acționând ca un garant al drepturilor și al libertăților cetățenilor. În al treilea rând, existența unei stări de asediu sau de urgență se încadrează per se în ipoteza de incidență a prevederilor art. 115 alin. (4) din Constituție, care permit Guvernului să adopte ordonanțe de urgență „numai în situații extraordinare“. Așa fiind, inclusiv legiuitorul delegat are abilitarea constituțională să intervină cu celeritate și să modifice cadrul legislativ existent, adoptând măsurile normative pe care starea de fapt le impune. În concluzie, cadrul constituțional în vigoare delimitează în mod riguros competențele autorităților publice, respectiv partajarea atribuțiilor legislative de cele executive, excepția de la regulă fiind în mod expres reglementată și de strictă interpretare.

V. Dispozițiile completului de judecată.

Față de considerentele anterior expuse, în baza art. 476 C.p.p., având în vedere că în prezenta cauză cercetarea penală este finalizată se va **constata suspendată** judecarea cauzei până la pronunțarea hotărârii pentru dezlegarea chestiunii de drept sesizate.

PENTRU ACESTE MOTIVE, DISPUNE:

În baza art. 476 al. 1 Cod de procedură penală rap. la art. 475 Cod de procedură penală sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Decretul Președintelui nr. 195/2020 din 16.03.2020, publicat în Monitorul Oficial nr. 212 la 16.03.2020 aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 3/2020 din 19.03.2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 224 din 19 martie 2020 și **Decretul Președintelui nr. 240/2020** din 14.04.2020, publicat în Monitorul Oficial nr. 311 la 14.04.2020 aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/2020 din 16.04.2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 320 la 16.04.2020 constituie cauze de suspendare a prescripției răspunderii penale în condițiile art. 156 Cod penal?

În baza art. 476 C.p.p. **constată suspendată** judecarea cauzei până la pronunțarea hotărârii pentru dezlegarea chestiunii de drept sesizate.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică azi, 15.12.2021.

Președinte,

... ..

Judecător,

... ..

Grefier,

... ..

Red. / Dct. ...
2 ex. / 17.12.2021

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO